

VI BERÄTTAR TILLSAMMANS

Vi berättar tillsammans

HUR BLEV DET SÅ?

I denna projektberättelse kommer du som läsare att få möta sex stycken berättelser från årets projekt. Berättelserna består av barnens ord, tankar och frågor och hur de under läsåret har utforskat årets projektsyfte "Vi möts i språket".

Hur blev det ett så fantastiskt projekt? Om vi backar bandet till maj 2020 så beslutade förskolan att inför kommande läsår, behövde vi ta ett omtag kring det språkutvecklande arbetssättet. I det språkutvecklande arbetssättet skulle vi skapa förutsättningar för barnen att få möjlighet att utveckla sina språkliga förmågor i kombination med sina sociala relationer.

Under året har jag som rektor fått förmånen att följa projektets framfart och allt spännande som barnen har utforskat. För att kunna berätta något krävs det att det finns en mottagare, det har barnen lärt mig, som mottagare krävs det att man lyssnar – "man har ju faktiskt fått öron för att höra". Jag har fått förmånen att få lyssna på era barn när de med glädje och stolthet har berättat om sina familjebilder, favoritdjur och viktiga saker som "man helt enkelt bara tänker på". Det har varit härligt att finnas bredvid och jag hoppas att ni via denna berättelse får en möjlighet känna er delaktiga i all den kunskap som har flödat på Ljungsbackens förskola under läsåret 2021-2022. Med önskan om en trevlig läsning....

/ Johannah Tapper Rektor Ljungsbackens förskola

UPPTÄCKARNA

GUL

BERÄTTAR

Gerhards familj
i sitt hus

Mamma o pappa äter tacos.

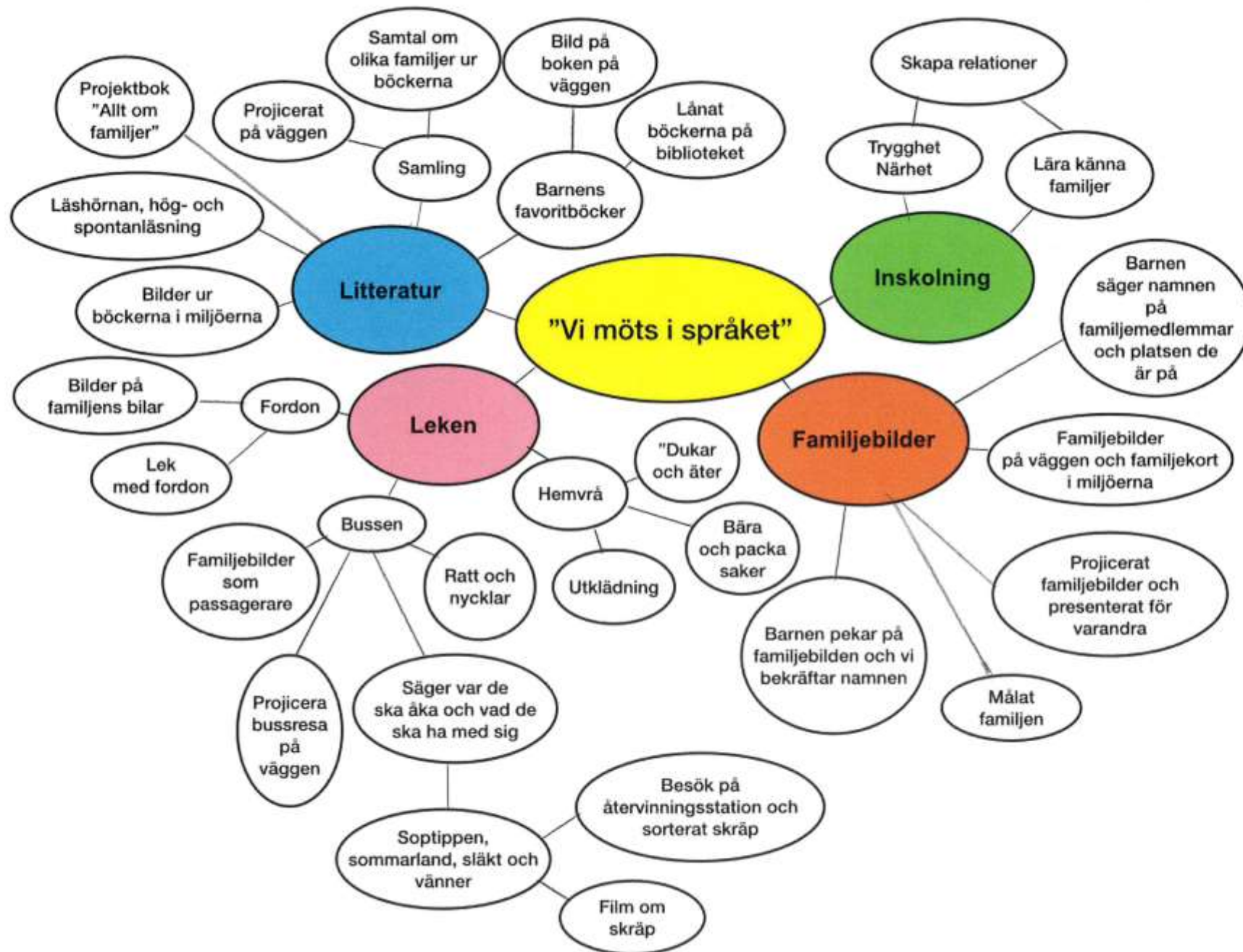
Gerhard o Verner leker i
Verners rum

Pappa

Mamma

Verner

Gerhard

TILL SÖPTIPPEN
OCH SLÄGGA SKRÄP

Barnens ena sommaruppgift, en bild på sin familj, har legat till grund vårt projekt under hösten. Bilderna på familjerna har satts upp på väggen samt gjorts som kort som de burit med sig. Framför allt korten har skapat stor trygghet för barnen vi skolat in. Det kan bära med sig sina familjer under dagen och vi pedagoger har även på så vis skapat relationer med familjerna och barnen. Barnen pekar på familjemedlemmarna och vi bekräftar deras namn. De betonar **"min mamma, min pappa"**.

Familjebilderna projicerades på väggen så barnen stolta kunde visa sin familj för kompisarna. Ytterligare ett uttryckssätt som vi använt oss av för att prata och se barnens familjer har varit att måla dem, både med blyerts, tusch och akrylfärg. Detta har skett både i planerade och spontana aktiviteter. Det har varit mycket viktigt för barnen att alla familjemedlemmar är med på det som de målar och även att berätta var de gör tillsammans.

Barnens andra sommaruppgift var att ta med en bild på sin favoritbok. Vi har fokuserat på att hitta familjer i böckerna. Exempelvis Pippi, Greta Gris och Alfons familj samt nallarna i boken Knacka på. Böckernas familjebilder har vi också satt upp på väggen och det har lett till mycket samtal mellan barnen och pedagogerna om hur olika familjer kan se ut.

I samtalen kring familjebilderna vill barnen gärna berätta var de är någonstans på bilden. De har utvecklat och uttryckt detta i leken framför allt i vår buss där de tagit med sig sina familjebilder och åkt till släkt och vänner, sommarland och soptippen. Det har varit viktigt att packa väskan och ta på sig rätt kläder innan avfärd samt att hitta nycklarna!

Vi lämnar året med tankar om hur vi kan utmana barnen vidare i familjens resmål. Hur kan vi fördjupa barnens kunskande om soptippen, återvinning och ett hållbart förhållningssätt.

VADSKA BORT ?

Vi avslutade hösten med att resa till soptippen. Nu fortsätter vi vår resa i återvinningens värld.

En promenad till skogen leder till mycket spännande funderingar på vad som passar i skogen och vad som inte hör hemma där. Barnen hittade/samlade godispapper, plastpåsar och gnagda kottar. Barnen funderade: Vad är skräp? Är allt som är trasigt skräp? Eller tillhör det naturen fast det är trasigt som en gnagd kotte?

Tillbaka på förskolan funderade barnen vidare på vad som är skräp och var det passar in. Med hjälp av filmen Rädda Världen (UR) fick barnen mer kunskap om vad som händer när trasiga saker och skräp hamnar på fel ställe. Barnen visade mycket känslor bland annat oro när det såg att djuren kunde bli skadade. Vad ska vi då göra med skräpet vi hittar? Var ska man lägga det? Samtal startade om hur barnen gjorde hemma med skräp.

- **vi åker till tippen**
- **till Ica med flaskor**
- **vi åker med mamma och pappa**
- **vi slänger i soptunnor hemma**
- **sopbilen hämtar**
- **vi slänger bajsblöjor på förskolan i soptunnan**

Litteratur från biblioteket om återvinning som vi läser engagerar barnen och de känner igen sig vid exempelvis garagestädning, man lastar på kärra och åker till stora tippen.

Drill och Drull kommer på ett digitalt besök med sin skräpsång "Aldrig mer skräpa ner". De är också på skogspromenad och plockar upp allt som inte passar in i skogen i sin medhavda korg. Häxan Euforia är busig och slänger saker. Drill och Drull berättar för henne vad som händer med skräpet. Den fångslade barnen, **-vi plockade också upp skräp skogen.**

Barnen säger att olika skräp slängs på olika ställen. Bajs slängs i soptunnan, inte i soprummet. Att få ta med sig bajspåsen till soptunnan är mycket viktigt för barnen, "hejdå bajset!" I vårt soprum sorteras bland annat papper, plast och metall. Barnen sorterar mjölkpaketet och plastförpackningen till leverpastejen och osten. Barnen vet att sopbilen kommer och hämtar bajset och att vaktmästarna hämtar papper och plast. Det är festligt när de kommer och vi hejar på dem och sopbilen tutar när den åker. Tut Tut!

Kan vi leka att vi slänger skräp? Barnen målar skokartonger med grön färg. Bilder från vårt besök på återvinningsstationen inspirerar. **”Det måste vara ett hål i lådan där vi kan stoppa in skräpet” säger barnen.** Vad ska ligga i varje låda? Plast, papper och metall. Bilder med tecken som stöd samt återvinningsymbolerna sätts på varje låda. Tillsammans tittar, känner, luktar och lyssnar vi på skräpet. Vad kan det vara för material? I vilken soptunna ska det sorteras? Tillsammans kommer vi fram till var det ska ligga. Nya sopor blir det hela tiden så barnen får möjlighet att sortera ofta. Vi lär oss många nya ord och begrepp, både verbalt och med tecken som stöd för att förstärka ytterligare. Sortera, skräp, soptunna, sopbil, plast, papper, metall, mjuk, hård, blank.

Soptunnorna placeras i vår lekmiljö och barnen sorterar och leker att sopbilen kommer och tömmer när det blir fullt.

Skräp hittar vi överallt när vi är ute, både på gården och på våra promenader i vår omgivning och i skogen. Hinkar målas av barnen i olika färger och barnen vill gärna bära dem. Att få bära sophinken är en viktig uppgift som vi turas om med.

Vi plockar papper, plast och metall men kotten får ligga kvar i skogen!

ÄVENTYRARNAS

BLÅ

BERÄTTAR

Lek - Rollek (inom – och utomhus)

- Utforskar lärmiljöer
- Använder olika material (figurer, kläder och rekvisita
 - Måbra-tavlan, exempel sociala relationer

Samling- Presentation av barnens gladbilder

- Sång och rörelse
- Språk och begrepp

Presentation- Av karaktärerna Alvdís och Hamsa (bild och berättande)

- Dokumentationsvägg för barn och vårdnadshavare erfarenheter
- Barnens egna bilder (fotoram på matborden)
- Barnen presenterar sina gladbilder

Alvdís och Hamsa- Rollek i lärmiljöer

- Barnens tankar och
- Presentation av huvudkaraktärer
- Konstruktion och magnetism

FARBRORN SER ARG UT!

Under hösten presenterades boken **"Varför är mamman arg"** i barngruppen. Boken fanns i flera lärmiljöer, lästes högt på läsvilan samt visades med dokumentkameran, bilder projicerades upp i miljöerna och bokens karaktärer kopierades och sattes upp på väggen. Barnen undersökte bl a karaktärerna i boken genom att anknyta till egna erfarenheter. Andra sätt som barnen undersökte innehållet på var genom att leka med lekfigurer i papp och trä, samt rollek där de klädde ut sig i likadana kläder som karaktärerna har i boken. Några av barnens på Blå:s egna tankar kring händelserna i boken. Flera av dem utgår från egna erfarenheter:

"-Min pappas klocka tål vatten" (kopplat till mobilen som tappas i toaletten i boken).

"-Farbrorn i bilen ser arg ut! Någon har kanske tagit mat?"

"Min pappa spelar högt i garaget" (kopplat till mamman i boken när hon knackar i väggen...).

"Jag vill ha tyst musik, för jag blir arg av hög musik."

"Jag blev arg när jag hittade skräp på väg till kiosken" (kopplat till damen som slänger skräp i boken).

Under hösten har barnen fått prova på rollek, vi ser att några barn behöver få möjlighet att leka mer. Vi ser också ett stort intresse hos barnen för det skrivna språket och språkljud.

Dokumentationen i bild och skrift har varit viktig för oss. Den gör att vi får syn på vår roll som pedagoger och hur barnen uttrycker sig och deltar i både spontana och förberedda aktiviteter. Detta utgår vi sedan ifrån och planerar projektet vidare på individ -och gruppnivå. Vår roll som pedagoger i barnens projekterande har bl a varit att presentera karaktärerna i böckerna om Alvdís och Hamsa, samt lyssna in barnens egna tankar, erfarenheter och upplevelser (gladbilder). För att skapa glädje och nyfikenhet hos barnen utgår vi från deras intressen och önskemål vid planering av projektet.

NÄRSKAJAG FÅ VARA FÖR FATTARE?

Vi inledde vårterminens projektfördjupning med att presentera boken **"Varför gråter pappan"** för barnen. Tillsammans med barnen blev det intressanta boksamtal. De tittade, lyssnade, reflekterade och associerade till egna upplevelser och erfarenheter. Flera av barnen knöt an till händelser i sina egna familjer när de såg bilderna och lyssnade till läsberättandet. Vid boksamtalen uttryckte barnen:

- Jag har en mamma och pappa.**
- När jag smäller i dörren blir mamma arg på mig... då är jag arg.**
- Pappan håller i vällingen... min Nils (lillebror) äter välling.**

Barnen tittade på bilderna i boken och la märke till karaktärernas känslouttryck och kroppsspråk. De samtalande om olika känslor och funderade kring dessa, även här knöt de an till egna erfarenheter. Barnen föreslog egna lösningar på hur man t ex kunde hjälpa någon som är ledsen. Flera olika begrepp som t ex *samtycke*, *fattigdom*, *svälta* och *tjuvat* diskuterades i samtal med barnen. De tittade på bilderna och uttryckte:

- Han är glad fast han gråter.**
- Man kan bli ledsen när någon slår.**
- Mammor kan vara ledsna.**
- Man kan trösta och krama den som blir slagen.**

Vi samtalade med barnen om begreppet *samtycke*, att man kan säga ja eller nej till en kram. Man kan ställa frågan: Vill du ha en kram? Vi pratade också om begreppet *fattigdom* och barnen hade många funderingar kring detta.

-Man är ledsen om det inte finns någon mat hemma. Om man är ledsen kan man handla på Ica, då kanske man kan köpa gratis -mat.

Jag känner någon som inte har mat eller hus.

Berättandet tog fart bland barnen, de fick välja en bild ur boken om Alvdis och Hamsa och berätta till denna. Två och två fantiserade barnen kring bilderna, de skrattade och hade roligt, de uttryckte sitt berättande på olika sätt. Någon målade bilder, en annan ville lekskriva själv och flera ville berätta och bad en pedagog att skriva åt dem. För barnen var det viktigt med en mottagare, att få sin berättelse uppläst i samlingen eller få visa för en vårdnadshavare. Barnen ville fortsätta att skriva – flera barn uttryckte ”*när ska jag få vara författare?*”

Vi ser att berättarlusten har väckts och smittat av sig på flera områden. Barnen skrev och berättade om Alvids och Hamsa, men de berättade också gärna om andra händelser på förskolan, t ex om deras egna ärtskottsodling. Vi har uppmuntrat och inspirerat barnen till lek om Alvids och Hamsa både inomhus och ute i skogen. I lekmiljöerna har det funnits rekvisita och vi vuxna har varit medlekare. Vi har sett att barnen inte riktigt har tagit till sig karaktärerna och handlingarna i sin egna fria lek. Däremot har vi sett att andra berättelser har varit inspiration i barnens lekar såsom Harry Potter, Paw patrol, Legendarerna och Unicorns. Pedagogerna har fångat upp detta intresse och utmanat barnen vidare i deras berättande. Barnen har fått välja bilder som de sedan har fått berätta, måla och skriva mer om.

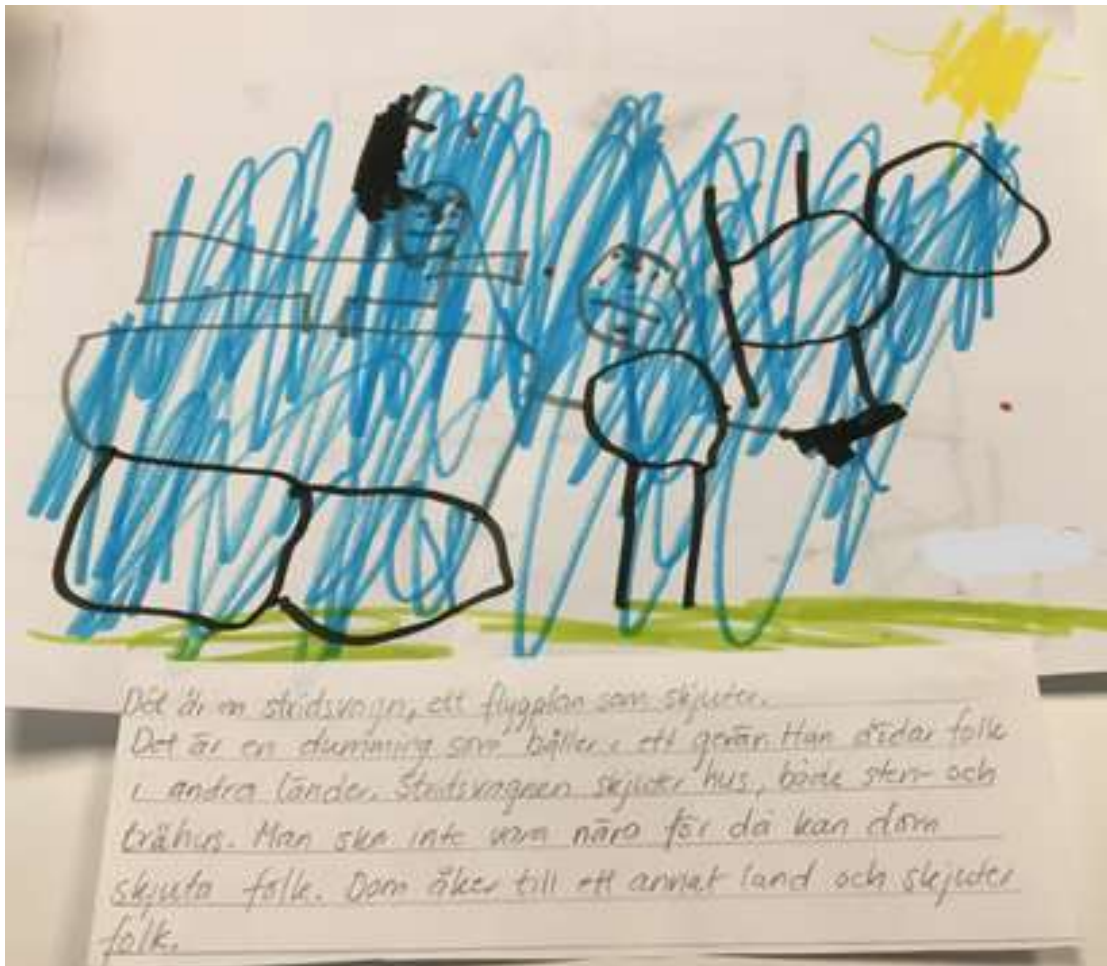
De valde bilder från "sin värld". Barnen var inspirerade och alla ville välja bild och alla ville berätta till sin bild. Barnen väntade på att det skulle bli deras tur

Barnen var engagerade och glada och berättade utifrån sina egna förmågor. De skrev bokstäver och andra symboler, något barn ljudade för att skriva. Ett annat barn målade hellre. Vi såg att barnens personligheter och egna erfarenheter avspeglade sig i deras berättande. Barnen inspirerade och kompletterade varandra. Ord som var viktiga i barnens berättande var bland annat deras *egna namn, räkneord, mamma och pappa, godis, glass och hamburgare*.

Vi såg att det var viktigt med en mottagare för barnen. Vi läste berättelserna högt för dem om och om igen vid leken, vid vilan och samling. Barnen var stolta över sina berättelser, de fortsatte att berätta och det uppstod nya berättelser ur de gamla. De målade olika miljöer med färgpennor, klippte ut figurer från böckerna om Alvids och Hamsa och klistrade in dessa. Sedan fortsatte berättandet till barnens nya bilder. Ett barn berättade: *-Polisen säger sluta spruta på mitt hus, polisen är dum mot pappan*. Samma barn fortsatte berätta vidare genom att måla nya bilder. Han upptäckte vid respons från kompisarna att humorn blev en viktig del i berättandet för honom.

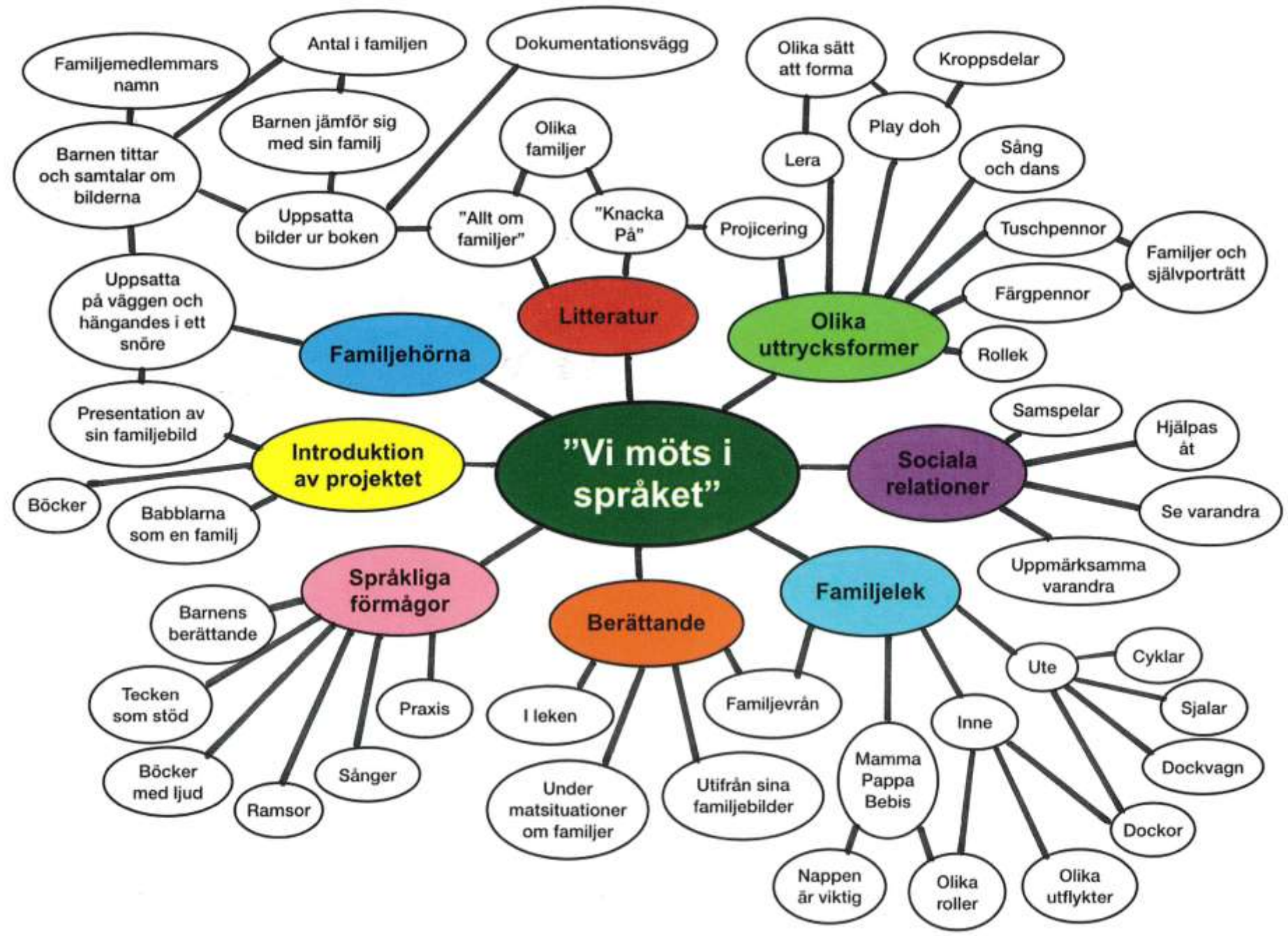

Barnen berättade om sina världar, de äger sina ord och uttryck. Några barn berättade mer övergripande, andra berättade mer detaljerat. Några barn fantiserade helt och andra vävde in egna erfarenheter i sitt berättande. Någon berättade om innehållet i en film, ett barn skrev en faktatext om en robotgräsklippare. Ett annat barn ställde frågor till bilden, som sedan skapade samtal med de andra barnen. En pojke inspirerades och kopierade av vad kompiserna intill skrev och några barn återberättade vad de hade gjort. Ett barn målade utifrån en tanke eller upplevelse, han ritade utifrån sina tankar och satte ord på vad som sker i världen: *Det är en dumming som håller i ett gevär. Han dödar folk i andra länder. Stridsvagnen skjuter hus, både sten och trähus. Man ska inte vara nära för då kan de skjuta folk. De åker till ett annat land och skjuter folk.*

UPPTÄCKARNA GRÖN BERÄTTAR

MÄN HAR ÖRON
FÖR ATT
HÖRA

Vi pedagoger har skapat mötesplatser mellan barnen via dokumentation. Det har funnits bilder uppsatta på väggen som blivit viktiga för barnen, de har samlats vid väggen och samtalat både verbalt och bodyalt om bilderna på sin familj, **"min mamma, min pappa och där är jag"**.

Det har också funnits bilder från den bok som vi arbetat med som uppstart för vårt projekt, boken innehåller olika familjer och vi har använt oss av en del bilder genom att sätta upp dessa på vår dokumentationsvägg. Barnen började jämföra antal medlemmar i familjen. Vi pedagoger bekräftade och visade på att familjerna kan vara olika, vi jämförde och visade på våra familjer, jag har tre barn, en annan pedagog har fyra och hos ytterligare en annan finns det inga barn hemma, är man en familj då? Vi uppmuntrade barnen att fortsätta räkna och jämföra.

Vi ville brädda barnens erfarenheter av hur familjer kunde se ut och vara. Genom olika uttrycksätt som lera, playdoh, tuschpennor, rollek och bilder har vi uppmuntrat barnen att utforska sin och andras familjer tillsammans.

Barnen målade porträtt av sig själva med hjälp av foton på sina huvuden. Ett barn målade kroppen, hen målade armen samt målade sin lillebror. Ett annat barn satte ord på vilka familjemedlemmar de målade, mamma, pappa, storasyster. Barnen ville gärna ta hem bilderna men vi kom överens om att de skulle få stanna på förskolan och satte upp dem i hallen så barnen kunde titta på dem. Barnen gick fram och tittade på bilderna och benämnde sina familjemedlemmar med namn. Något barn berättade för sina kompisar vilka hen hade målat. Barnen kände igen sina teckningar och sa glatt, "den har jag målat" och "den är min".

Vid ett senare tillfälle som vi målade porträtt utmanades barnen ytterligare med hjälp av tecken och bilder att fundera på vad för kroppsdelar vi har. Vi tittade på oss själva i en spegel och funderade på vart våra ögon, öron och vår näsa och mun sitter. Barnen fick fundera på "Varför behöver vi ögon och öron?" – "för att kunna se och höra!" Barnen målade sig själva med tuschpennor på papper.

VIG ÅR OG ÅR OG ÅR

Under våren är det familjeleken som har stått i fokus och genomsyrat våra dagar från morgon till kväll. Barnen är måna om varandra och vill att så många som möjligt deltar i leken. De har olika roller som byts mellan varandra där ingen roll är viktigare än någon annan. Under familjeleken har vi barn och pedagoger haft diskussioner och samtal om att det kan finnas två mammor, två bebisar eller två "Uggles" från Pyjamashjältarna. Vi har ställt oss frågan om ett husdjur kan vara en del av en familj? Barnen svarar: "jo, de kan de, vi har katter och höns". Dessa diskussioner och samtal har gjort att leken fortgått och utvecklats framåt.

Några barn och en pedagog leker i familjevrån, -"Kan du vara sjuk?" frågar ett barn och då svarar pedagogen: "Ja". Barnet tar febern och säger: "Du har 89!" och ger pedagogen en spruta. Vid ett annat lektillfälle är det fokus på bebisar där vad som helst kan vara en bebis i magen. Ett barn säger: "känn på min bebis" och vill att pedagogen känner på tröjan där en kopp gömmer sig. Pedagogen frågar när bebisen kommer och får till svar: "Snart".

Tillsammans har vi i familjeleken varit på många "utflykter" i fantasins värld. Vi har tagit "tåget" till både Göteborg, Lidköping och Malmö. Här har det diskuterats vilka roller som har behövts i denna lek. Barnen minns från en bok om en tågresa att det behövs en konduktör, lokförare och passagerare. Rollerna tas och delas ut och alla är engagerade.

Ganska snart kom picknick-leken i fokus och upptog en stor del av familjeleken både inomhus, på gården och i skogen. Det var familjen som packade ryggsäckar, väskor och korgar med diverse saker. Det blev diskussioner mellan barnen om vart de skulle på picknick, några ville till skogen medan några andra ville göra en koja. Barnen kom överens om att göra en koja under ett bord som inreddes med kuddar och filtar. Väl på plats dukades det upp koppar, frukter och smörgåsar. Barnen bjöd även med oss pedagoger på picknicken.

Tillsammans har vi i familjeleken varit på många "utflykter" i fantasins värld. Vi har tagit "tåget" till både Göteborg, Lidköping och Malmö.

Barnen samtalar mycket i leken och berättar för varandra och oss pedagoger utifrån sina erfarenheter och tankar. Vi pedagoger finns med i dessa samtal och påvisar att vi kan tycka/tänka olika och att vi ska respektera det. I leken visar barnen stor fantasi, kreativitet och ett stort känsloregister. Det kan både vara glädje över att få bestämma och frustration/ilska när det inte blir som barnet tänkt sig. Då får vi pedagoger och barn samtala kring detta för att försöka hitta en lösning. Ibland leder lösningen till att leken fortsätter och ibland att det uppstår en ny lek.

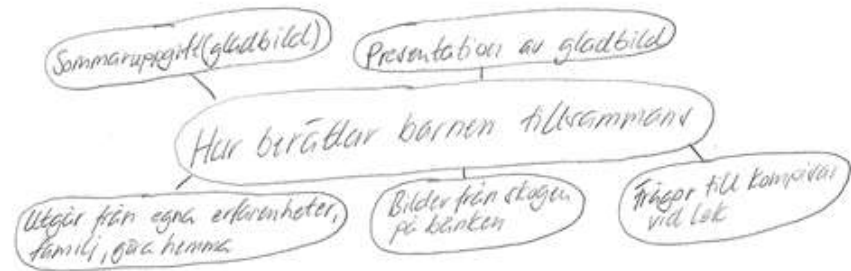
Familjeleken har bjudit in till samtal om våra olika familjer. Vid ett tillfälle satt några barn med en pedagog och målade sina familjer och diskuterade olikheterna mellan deras mammor och pappor. Barnen ser och uttrycker skillnader på hur familjerna ser ut, att de var olika många i familjerna och ett barn uttryckte: "i den familjen är det flickor, i min är det pojkar". Vid ett annat tillfälle när vi arbetade med play-doh lera blev det istället stort fokus på våra kroppsdelar. Några av barnen satt och skapade människor med leran. De satt länge och samtalade om vilka kroppsdelar vi har och behöver. Vi behöver både ögon och öron samt panna och kinder. Ett barn beskrev: "här är kinden och där är snoppen" och fnissade lite. Barnet fick med sig övriga kompisar och det skapades många snippor och snoppar.

Projektet ska avslutas med en picknick där vi gemensamt har bestämt vad vi ska ha med oss och vart vi ska gå. På en picknick uttrycker barnen att man: "går o går o går". Barnen kom med förslag utifrån sina erfarenheter av vad man kan äta på picknick, ett barn sa "dammsugare, det tycker jag om!" "Det tål inte jag", sa ett annat barn och ett tredje barn sa: "Vi brukar ha russin". Barnen lyssnade på varandra, funderade, kom med förslag samt var delaktiga i besluten. Tillslut bestämde vi gemensamt att vi ska gå till skogen och ta med oss festis, russin, salta pinnar och kex.

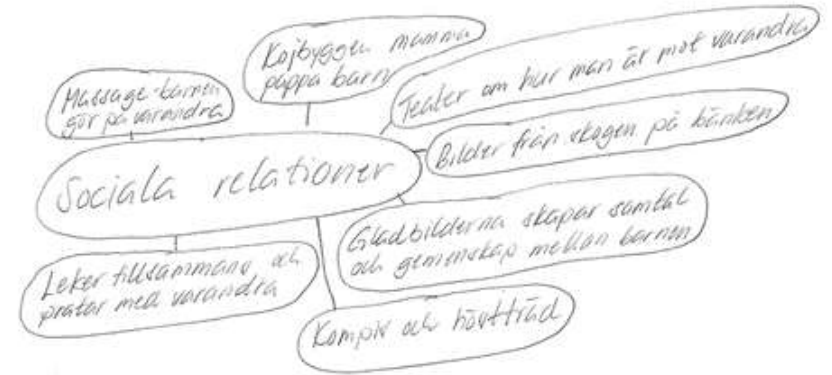
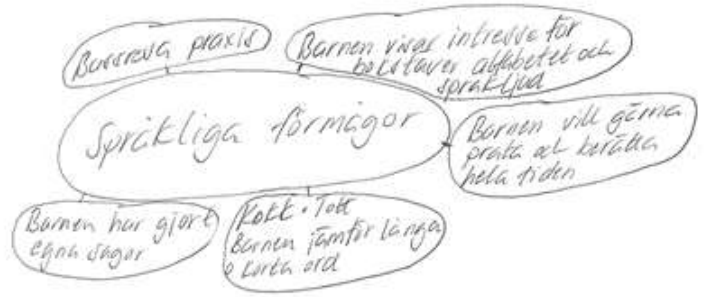

A group of seven young children are gathered around a round, light-colored table in a kitchen. They are all looking towards a book held by one of the children. The children are dressed in casual clothing, including a red shirt, a black shirt, a white shirt, a purple striped shirt, a pink shirt, a blue patterned shirt, and a blue patterned shirt. The kitchen background features a white oven, a sink, and a window with a mirror. The text "• ÄVENTYRARNAS LILLA BERÄTTAR" is overlaid on the bottom of the image in a purple banner.

• ÄVENTYRARNAS LILLA BERÄTTAR

Vi möts i språket

JAG HAR OCKSÅ VARIT PÅ STELLAS LEKLAND

Läsåret började med att barnen tog med bilder till förskolan på något som gör dem glada. Barnen har presenterat sina bilder och berättat vad de föreställer. De berättar vad som gör dem glada på bilden men de berättar också om sådant som inte syns på bilden,

”det är morfars traktor”, ”jag är med pappa och jobbar”, ”jag är på en camping”, jag är på Stellas lekland”.

De berättar om sådant som har hänt i anslutning till att bilden togs.

Bilderna sitter uppe på två ställen i vår verksamhet, i tamburen och inne i hemvistens stora rum, och de har gett upphov till många samtal mellan barnen. Vi pedagoger har varit delaktiga och lyssnat och ställt frågor kring bilderna så barnen har inspirerats till att berätta mera. Vi har bl.a. frågat vilka som är med på bilderna, var de är, vad de gjorde?

Barnen i gruppen kom från flera olika hemvister och kände inte varandra vid terminsstarten. Bilderna har hjälpt till i processen att lära känna varandra och skapa en gemenskap och trygghet. De vet vad de andra barnen tycker om och har använt sig av bilderna för att börja kommunicera med varandra. De bekräftar varandra utifrån bilderna vilket har skapat en relation mellan barnen. Flera av barnen drar paralleller till egna erfarenheter och känslor, **”jag har också varit på Stellas lekland”, ”jag vågar inte åka den stora rutschkanan”.** Dokumentation är viktig för de skapar alltid samtal på många olika områden. Tex. våra gladbilder i tamburen har skapat samtal mellan barn, vårdnadshavare och pedagoger.

Bilderna har hjälpt till i processen att lära känna varandra och skapa en gemenskap och trygghet. De vet vad de andra barnen tycker om och har använt sig av bilderna för att börja kommunicera med varandra. De bekräftar varandra utifrån bilderna vilket har skapat en relation mellan barnen.

Vi har också upptäckt att man kan se bilderna på olika sätt, när en pedagog presenterade sin bild med en bil på så frågade ett barn med stora ögon var pedagogen bodde? Barnet såg inte främst bilen som var på bilden utan slottet som var i bakgrunden och då skapade det mycket samtal om var man bor. Bilder från våra projektböcker, tecken som stöd och språkmaterial tex. alfabetet och praxisljuden har dokumenterats och de har använts som grund för att skapa samtal och fördjupat barnens lärprocesser. Vår ateljé har varit bra för språkutvecklingen, där provar och upptäcker vi nya saker och processer tillsammans och utvecklar ett nyanserat språk.

Vi tycker att samtalen är bland det viktigaste i vårt arbete med barnen, om vi pedagoger inte lyssnar och är intresserade av vad barnen berättar och frågar så kommer de att sluta berätta och fråga.

DET BEHÖVS ETT HUVUD MED

Barnen använder alla våra miljöer på ett inspirerande sätt. Byggmiljön, läs- och sagorum och hemvrån men allra mest används ateljén. De målar med vattenfärg vid stativ och sitter vid bordet med tuschpennor och färgpennor. Det förs mycket samtal både mellan barn-barn och mellan vuxen-barn om allt möjligt och om vad barnen målar.

Barnen har målat sina favoritdjur. De målade konturerna med svart tusch och fick sedan färglägga om de ville. Barnen har målat, ekorre, nyckelpiga, enhörning, dinosaurie (långhals, triceratops, T-rex), katt, häst, hund, elefant och ko.

Vi tittade på plastdjur och bilder på djur i böcker och i iPaden, de var fascinerade över olika djur, t.ex. vargen. När de satte sig för att måla ändrade sig flera barn efter kompisarnas idé om vad de ville måla. I en annan grupp målade barnen mer efter sina egna tankar och ändrade sig inte efter av vad kompisarna målade. De målade katter, hundar mm, *"det blev en gubbe och men oj det blev en ekorre, den är brun, min mamma har mött en ekorre den var uppe på taket"*. *"Jag har målat många katter som jag har hemma."* *"Jag har målat min hund."*

Några barn målade och skaffade sig i efterhand en förklaring till vad de målat, *"Det är en nyckelpiga på taket"*, *"Jag har målat en enhörning men det ser ut som ett levande äpple med rosett, horn och hår"*.

Barnen berättade och relaterade till sina tidigare erfarenheter, och berättade varför de valt att måla djuret, *"jag har den på min tröja, jag har en gosedjurs katt."* Samtalen om bilderna blev viktiga för barnen. Ett barn ville måla en traktor då han inte tycker om djur. Ett annat barn svarade när vi frågade om favoritdjur – *"Nej jag har inget favoritdjur men kossor är bäst."* Vi målade tillsammans, vi målade av kossan.

Barnen ritat och målat samtidigt som de sätter ord på vad de gör, de fortsätter måla djurteckningar.

Barnen leker och håller i fantasin, de leker tillsammans och skapar berättelser där deras djur får ta plats. Barnen är nyfikna på det material vi tillför i leken. Barnen leker gärna i olika grupper, men också med oss vuxna,

Vi är där barnen är, vi har funnits nära och tränat barnen i att hålla kvar i leken. Vi skapar förutsättningar för en bra dialog mellan barnen.

Barnen vågar och tar plats, de berättar och är aktiva. De bygger banor och klättrar." *Akta dig för lavan!*" *"Vi vassar."*, - vassar ni? *"Nej vi vassar, vi sitter i soffan och det ska bli kulor till bäbisen."* Det är självklart för barnen att vi förstår vad de menar, även om det kanske inte alltid är så lätt.

Vi har skapat en dokumentationsvägg, där barnen har en egen plats. Barnen får bestämma hur deras plats ser ut, och placeringen av teckningarna är viktiga, "jag vill att min ska sitta upp i hörnet". Vi ser att barnen står och tittar på bilderna, vi tittar även på bilderna tillsammans.

Barnen berättar vidare om sitt favoritdjur och vad de tänkte när de målade bilden. De sätter också upp en utskrift av sitt djur som de har valt ur en bok eller ur ipaden. Barnen berättar mycket kring sina bilder, alla barnen berättar, en del ändrar sig något när de hör de andra berätta, eller när de ser bilden, vad den ser ut som

Vi alla barn presentera sitt favoritdjur och sätter upp sin bild och text. Barnen har även skrivit namnet på djuret de ritat med hjälp av oss pedagoger, vi skriver först och barnen härmar. Lappen som barnet har skrivit sätts upp vid hens teckning. Barnen fortsätter att utforska skapande och bokstäver. Några har gjort böcker av att vika papper som de ritar och skriver i. Vi ser även på teckningar att de gör bokstäver och hjärtan.

Vid sångsamlingar har vi sjungit om djur, barnen har valt vad vi ska sjunga med hjälp av djur ur en låda.. Några barn kunde sånger om djur som vi pedagoger inte kände till och fick frågan om de ville sjunga inför kompisarna men tackade nej. Barnen fortsätter att prata och berätta om sina favoritdjur som de har ritat. Ett av barnen i gruppen har slutat hos oss på förskolan och som avslutningsaktivitet valde hon att alla barnen fick måla hennes favoritdjur enhörningen.

Barnen har efterfrågat att cykla med elcyklarna så vi åkte vi till biblioteket med några barn i taget och lånade böcker. Barnen tycker att det är spännande och intressant med nya böcker och hade svårt att begränsa sig till en bok när de skulle välja. Flera barn satte sig spontant och tittade i böckerna på biblioteket och ville även att vi skulle läsa. De tittade i hyllorna där kapitelböckerna står, boklådorna var inte så intressanta. Ett barn lekte med gosedjuren i rummet under hela tiden vi var där. Barnen bläddrade i böckerna, valde efter vilken de tyckte mest om. Barnen pratar med personalen, och de berättar varför vi var där och vilka böcker de har valt. De får även lära sig hur det går till när man lånar.

Barnen tittade efter böcker om sitt djur och fick välja varsin bok. Någon fick hitta en samlingsbok om fåglar- för kråkan. När vi kom tillbaka till förskolan ville barnen fortsätta att titta och läsa i böckerna och var väldigt intresserade. Barnen kom in och visade- "*titta denna tog jag!*" – sen ordnade vi en organiserad visning. Barnen fick förklara varför de valde sin bok och de andra barnen lyssnade nyfiket. Vi ställde upp böckerna för att göra dem synliga och intressanta för alla. Ett barn ville ta med "sin" bok hem.

Vi har fortsatt jobba med barnens favorittdjur i lera. Barnen hade svårt att jobba med leran och formade den inte så mycket utan stack mest ner pinnar, piprensare och trästickor i den på måfå. Barnen pratade om sina djur under tiden de jobbade med leran men de uttryckte också att de inte visste hur de skulle göra. Vi har den framme för att se om vi kan väcka barnens intresse. Vi hade djur framme i en grupp och inte i den andra, i gruppen med djur framme blev lerdjuren mer djurlika. Hur vi ger instruktionen ser vi spelar roll. Pedagogerna säger ”-Om du börjar med kroppen”, och visar så är det lättare för barnen att komma igång. Barnet säger då ”-det behövs ett huvud med”. Vi ser att när vi återkommer till samma djur så är det lättare att börja. En del barn ville ha leksaksdjuren att titta på. Vi gjorde en playdoo deg för att se om barnen tyckte det var enklare att forma den än leran. Barnen hamnade i det gamla och kavlade den och gjorde kakor. Vi har den magiska sanden framme hela tiden, där barnen skapar nya saker och utmanar sig själva.

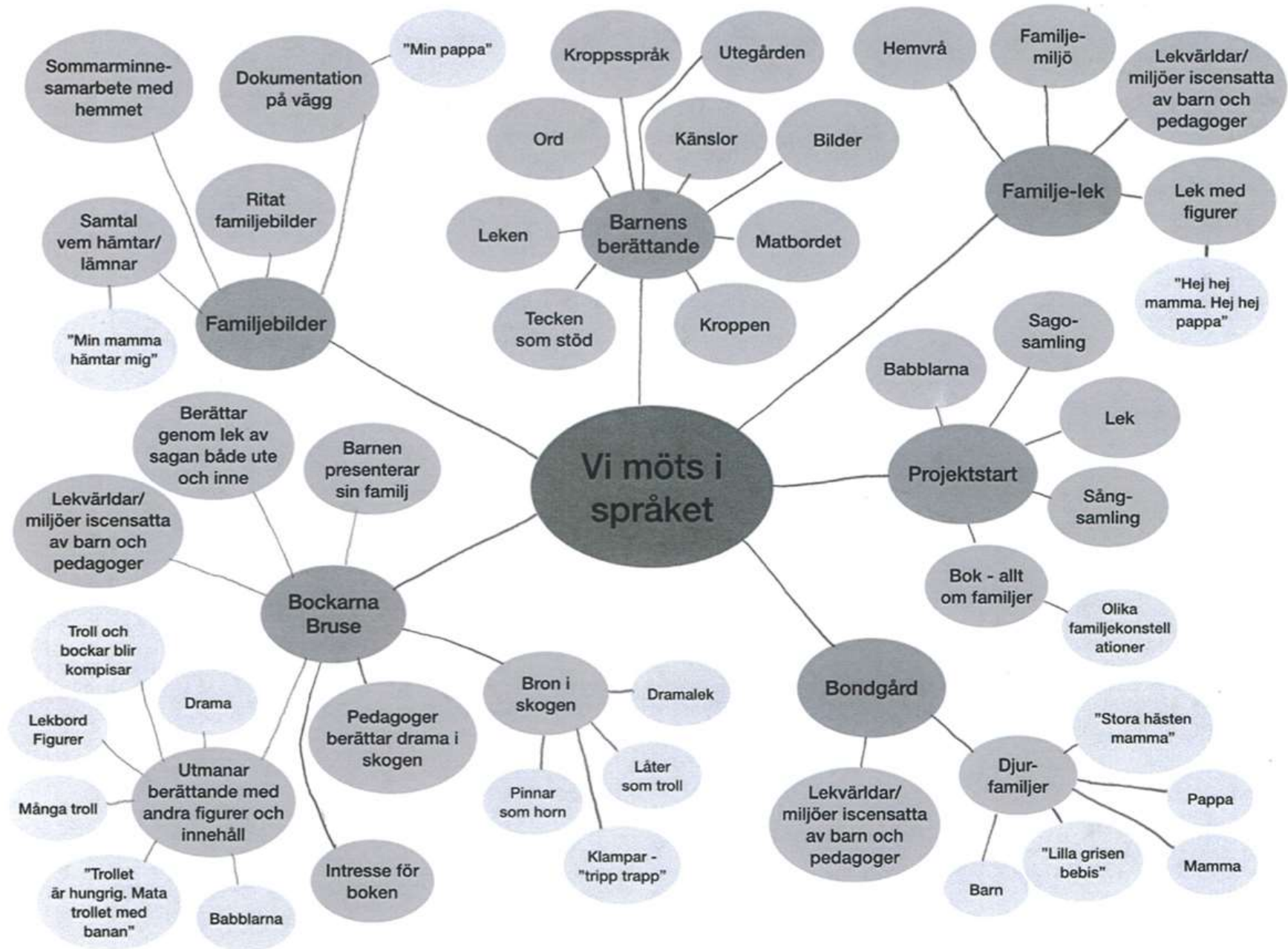
Vi har testat med ny lera. Den var kladdig, men barnen tyckte den var lättare att forma. Barnen fick i uppgift att testa leran, vi ser att barnen testade att forma bokstäver i lera och de har även provat det i den magiska sanden. Barnen formade leran som djur. Det var ett barn som gjorde sin ”bäbis hond”, barnen kavlade och tryckte ut leran, någon gjorde en elefant, de pratade och diskuterade hur den skulle se ut, de formade och plockade isär. Några barn rullade korvar och bollar och la korvarna på sina namnlappar och formade. Barnen har blivit mer trygga med att använda leran och utmanar sig att testa nya varianter.

Barnen har gjort hus av mjölkkartonger till sina djur. Barnen fick anpassa sina hus efter formen och storleken på sina lerdjur. Barnen inspirerades av varandra men gjorde ändå på sitt eget sätt. Barnen skrev på iPad och namngav sina hus.

Barnen har mycket tankar och funderingar kring allt som rör djuren. Barnen fortsätter läsa böcker. De är bra på att beskriva saker som har hänt. Vi ser att barnen vill berätta och att de känner att det som de säger är viktigt.

UPPTÄCKARNAS ORANGE BERÄTTAR

H E J A E J P A P P A !

Barnen har fått med sig en sommaruppgift inför hösten där vårdnadshavare har fått hjälpa dem både med att ta foto och välja en bok. De har tagit ett kort på sin familj och en favoritbok. De använder vi oss av i undervisningen i vår utbildning.

Första veckorna på terminen arbetade vi pedagoger med att skapa trygghet och lära känna varandra genom sång och lek med barnen. För att få en övergång in i projektet startade vi med babblar-familjen utifrån att de var kända för barnen. Vi pratade om babblarna som en familj för att sedan övergå till att prata om barnens familjer genom boken "Allt om familjer".

Barnen och pedagogerna började presentera sina familjer för varandra med hjälp av sin familjebild. Under tiden observerade vad, hur och vart barnen berättade för att kunna ge förutsättningar för att kunna möta de i deras berättande. Vi såg då att de använde sig av både kroppsspråk, ord, bilder och tecken när de förmedlade sig. De förmedlade sina upplevelser och erfarenheter. Det gjorde de både vid matsituationen och lek i olika miljöer både ute och inne. Vi såg även att de lekte mycket i vår bondgårdsmiljö som vi pedagoger iscensatt och berättade om djuren som en familj. De benämnde djuren exempelvis som mamma, pappa och barn de säger "Stora hästen mamma" och "lilla grisen bebis".

Barnen säger "tripp, trapp" när de går på bron och någon tror att "trollet är hungrig, Mata trollet med banen" De använder pinnar som horn och låter som troll.

En stor del av berättandet har skett kring våra familjebilder som har på flera platser i våra miljöer. Barnen pratar mycket om sina familjer och även andras. Det har uppstått olika samtal om familjer "hej hej mamma", "hej hej pappa" och "min pappa". Det har blivit diskussioner om vad de gör med sin familj, vart kortet är taget och husdjur. De benämner ofta vem som lämnar och hämtar för dagen "min mamma hämtar mig". Familjeleken i hemvrån tog fart och utifrån barnens prat om familjer och bondgårds leken. Då skapade vi pedagoger en lekvärld tillsammans med barnen med hus, olika figurer och hus-attiraljer som har lekts mycket i. De har utforskat och lekt tillsammans och pedagogerna utmanade barnen i leken.

En bok vi pedagoger upptäckte att barnen visade stort intresse var de tre bockarna Bruse. Då gick vi till skogen till en bro för att iscensätta ett drama för att inspirera barnen till att leka sagan. Pedagoger och barnen lekte sedan tillsammans efter dramat. Barnen säger "tripp, trapp" när de går på bron och någon tror att "trollet är hungrig, Mata trollet med banen" De använder pinnar som horn och låter som troll. Det har varit ett återkommande undervisningstillfälle under senare delen av terminen. Utifrån det har vi även tillsammans med barnen byggt upp två miljöer, en för rollek och en med figurlek. I dessa miljöer har vi observerat att barnen utmanar berättandet genom att ändra i sagans innehåll och byter även ut karaktärerna.

Vi ser nu att barnen har ett större intresse för olika böcker och vill att vi ska läsa. Vi tänker att att intresset för böcker har utvecklats genom arbetet med bockarna Bruse. Under vårterminen passar det därför ypperligt att barnen får börja presentera sina egna böcker de valt i sommaruppgiften. Det ska bli spännande att se vart det leder oss under våren.

DÄR KOMMER TRAKTORN!

Under vårterminen har vi arbetat med barnens egna böcker utifrån frågan vad läser ni i er familj? Varje barn har tagit med sig sin favorit-bok som de var och en har presenterat för varandra. Vi har först samtalat om det som barnet visat intresse för och vid nästa tillfälle har vi läst boken. Utifrån det barnen visat intresse för har vi sedan skapat lekmiljöer där barnen tillsammans med oss pedagoger haft möjlighet att leka berättelsen. Barnen har även arbetat med olika skapande aktiviteter så som lera, målning med olika verktyg, drama, rörelse med mera för att kunna få möjlighet att uttrycka sig i olika former. Nedan beskriver vi arbetet med ett par böcker som engagerat barnen väldigt mycket.

Ett barn presenterade sin favoritbok *När Bamse var liten*. Utifrån bilderna i boken gjorde pedagogerna en tecken och bildstödslista. Utifrån bokpromenaden av bokens framsida visade barnen intresse för den röda ryggsäcken som Bamse har på sig och de tror att han är på väg till förskolan. I ett samtal med barnen ställde vi pedagoger frågan om vad Bamse har i sin ryggsäck. "Ett äpple", "Dunderhonung" var några av svaren. Vi har lärt oss nya tecken utifrån det vi samtalat kring. Vid ett undervisningstillfälle hade vi tagit med en röd ryggsäck. Vi tittade i den och hittade ett äpple, blå byxor, blå luva och en burk med dunderhonung. Vi funderade tillsammans vems ryggsäck det kan vara. Tillsammans enades vi om att det nog är Bamses väska. Sedan fick ryggsäcken vara i vår lekmiljö. Då barnen pratat mycket om dunderhonung så passade vi på att provsmaka honung och flera barn visade med kroppen att de blev starka. Några sa "gott" och några sa "blå". Vi har även tillverkat lekfigurer till vår lekmiljö. Barnen har lekt mycket med karaktärerna och sakerna som finns i Bamses ryggsäck när som helst under dagarna. Flera barn går gärna runt långa stunder utklädda till Bamse och bjuder kompisarna på dunderhonung, "här smaka...". Leken har under tiden utvecklats, till exempel har barnen lagat dunderhonung hos farmor.

En annan av barnens böcker som arbetats med är *Hej varmkorv*. Vi diskuterade tillsammans kring bilderna i boken. Bland annat nämnde barnen att de äter korv hemma, att de tycker om korv, några sa "jag gillar ketchup", "senap är blå". Pedagogerna benämnde och visade tecken för korv och färgerna röd och gul. Barnen och pedagogerna pratade tillsammans om vad korven gjorde i boken. Barnen uppmärksammade att den rullade från korvbrödet ner på gräset. Efteråt provade vi alla att rulla på golvet som korven. Vid ett undervisningstillfälle fick barnen smaka på ketchup och senap på var sin sked. Ett barn petar med fingret i senapen. Ett annat barn smakar först på senapen grimaserar och vill inte smaka på ketchupen. Barnen uttrycker att de gillar ketchup och någon gillar senap. Barnen har tillverkat korvar av lera vilket var ett nytt material för de flesta. Teknikerna de använde var att rulla lera i händerna, någon tryckte med händerna med lera på bordet, någon rullade lera mot bordet. Några barn gjorde bröd till sin korv. Pedagogerna byggde upp en ny lekmiljö tillsammans med några barn så att de kunde leka "hej varmkorv". Vi tillverkade korvar och bröd, senap och ketchup. Vi har även satt upp en ljudknapp med sången *Ketchup ska prutta*.

Utifrån alla barnens bokpresentationer har det tillverkats material och förändrat i lekmiljöerna. Vid ett tillfälle flyttade vi fram bondgårdsmiljön då vi läst en bok med *Bonden Blom*. Barnen visar stort intresse för traktorn. När vi var ute och cyklade såg barnen en traktor som var röd och vit precis som Bonden Bloms traktor. Ett barn sa "där kommer traktorn". Vi funderade tillsammans om det kunde vara Bonden Blom som var ute och åkte. Vi målade fylleri-bilder. Vi valde två färger: gul och röd. Barnen målade med svampar. Någon duttade, någon drog fram och tillbaka intensivt. Trycka, dra med pensel, smakar på svampen, krama ur svampen, kände på svampen allt detta var viktiga moment för barnen. Det var mycket vatten på någon bild. Pedagogerna funderade med barnen hur man kan göra för att pappret inte ska bli så blött. Något barn tog mycket färg, täcker hela traktorn, en är ljusare, barnen förhåller sig till bilden och fyller färgen runt traktorn eller över den. De olika bilderna som sitter på vår dokumentationsvägg har lett till många reflektioner och samtal till exempel att barnen målat på olika sätt.

Barnen använder konkret material för att förmedla sig och kunna utbyta sina erfarenheter med sina kompisar. Pedagogerna stödjer barnen med att ställa öppna frågor som kan utmana barnen i deras berättande. Vi ser nu att barnen inspirerats av pedagogernas sagoberättande med hjälp av sagopåsarna som vi har. Barnen berättar sagor ur minnet med hjälp av figurerna. "Då gick den lilla bocken, vem är det som klampar på min bro. Klamp klamp". De har koll på om sagan berättas i rätt följd. De är snabba på att påpeka om sagan berättas i fel ordning. Barnens berättande har utvecklats till att flera av dem berättar utifrån sina idéer och tar stöd av figurer och blandar karaktärer från olika sagor. Sagopåsarna har blivit ett populärt material bland barnen. De bjuder in varandra och låter kompiserna vara i sitt eget berättande men bidrar även med att de tar olika delar av berättelsen och hakar på varandra.

AVENTYRANA RÖD BERÄTTAR

QR codes and illustrations for the story 'Aventyrana Röd berättar'. The illustrations show a girl in a red dress and a boy in a blue shirt.

Illustrations and QR codes for the story 'Aventyrana Röd berättar'. The illustrations show a girl in a red dress and a boy in a blue shirt. The QR codes are on the left side of the board.

Calendar with days of the week: tisdag, onsdag, torsdag, fre, lör, sön.

ANNARS BLIR DET INTE BOK...

Utifrån vårt projekt hade vi innan terminens början valt ut fyra olika böcker med fokus på känslor. Med stöd i böckerna startade vi upp hösten med att läsa böckerna, tolka och sätta ord på de känslor som synliggjordes. Vi placerade barnens sommaruppgift, vilket var bild på något som gjorde dem glada, på en central plats på hemvisten för att se hur barnen valde att samtala om dem. Vi pedagoger synliggjorde bilderna och lyssnade in vad barnen samtalade om för att se vad de uppmärksammade runt bilderna.

Med stöd av barnens gladbilder har vi pedagoger gett dem förutsättningar att berätta om bilderna för varandra. Vi upplevde att bilderna var viktiga för barnens berättande och de nyfiket lyssnade in, ställde frågor och berättade om varandras bilder. Utifrån barnens berättande upplevde vi pedagoger att barnens fokus till stor del handlade om själva berättandet och med utgångspunkt i barnens intresse och nyfikenhet på böcker gavs barnen möjlighet att bli författare och skapa sin egen bok.

”-Bilder måste det vara, annars blir det ingen bok”, ”-Man kan titta på bilderna om man inte kan läsa”.

I skapandet av sina egna böcker använde barnen bilder från projektböckerna, vilket bidrog till att flera av barnen synliggjorde de känslor som bilderna representerade i böckerna. Vi pedagoger stöttade barnet i sitt berättande och skrev ordagrant ner det de berättade och utmanade barnen i sitt berättande. Vi upplevde att bokens utformning var viktig för dem. Det skulle vara en framsida, där titeln på boken och författarens namn skulle stå samt att den skulle vara i vikt form och bestå av flera blad så man kunde bläddra i den.

För att visa böckernas värde placerades de i sagovrån där de finns tillgängliga att använda och vid flera tillfällen har barnen kommit till oss pedagoger och ber att vi ska läsa böckerna tillsammans med barnen. Vi ser att böckerna har blivit viktiga för barnen och att de gärna tittar i, samtalar om och läser böckerna tillsammans.

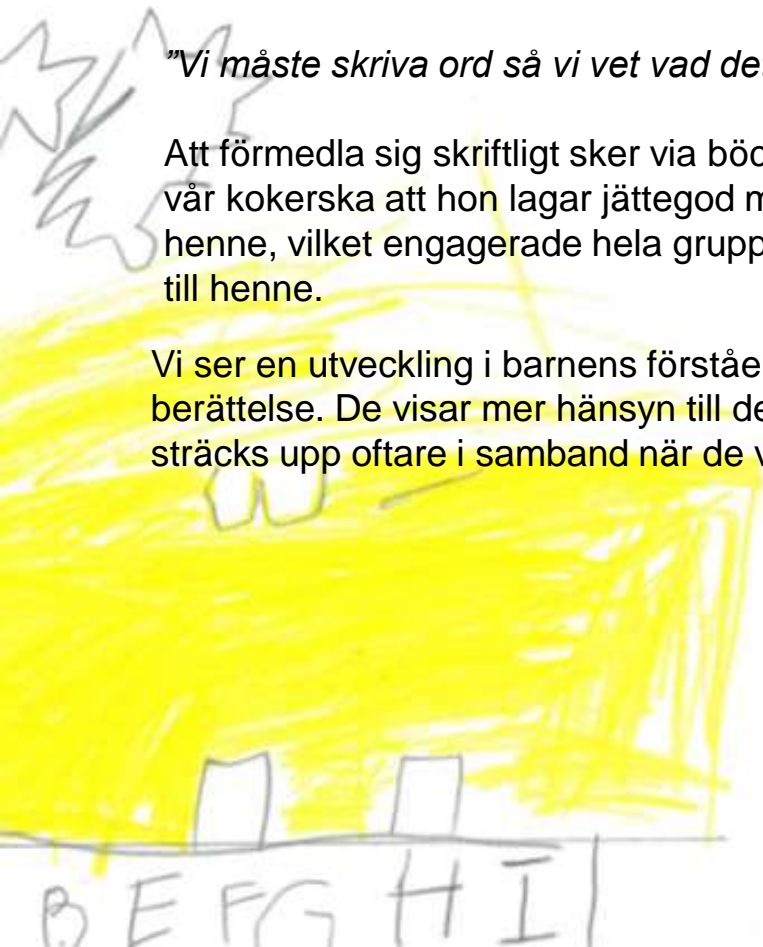
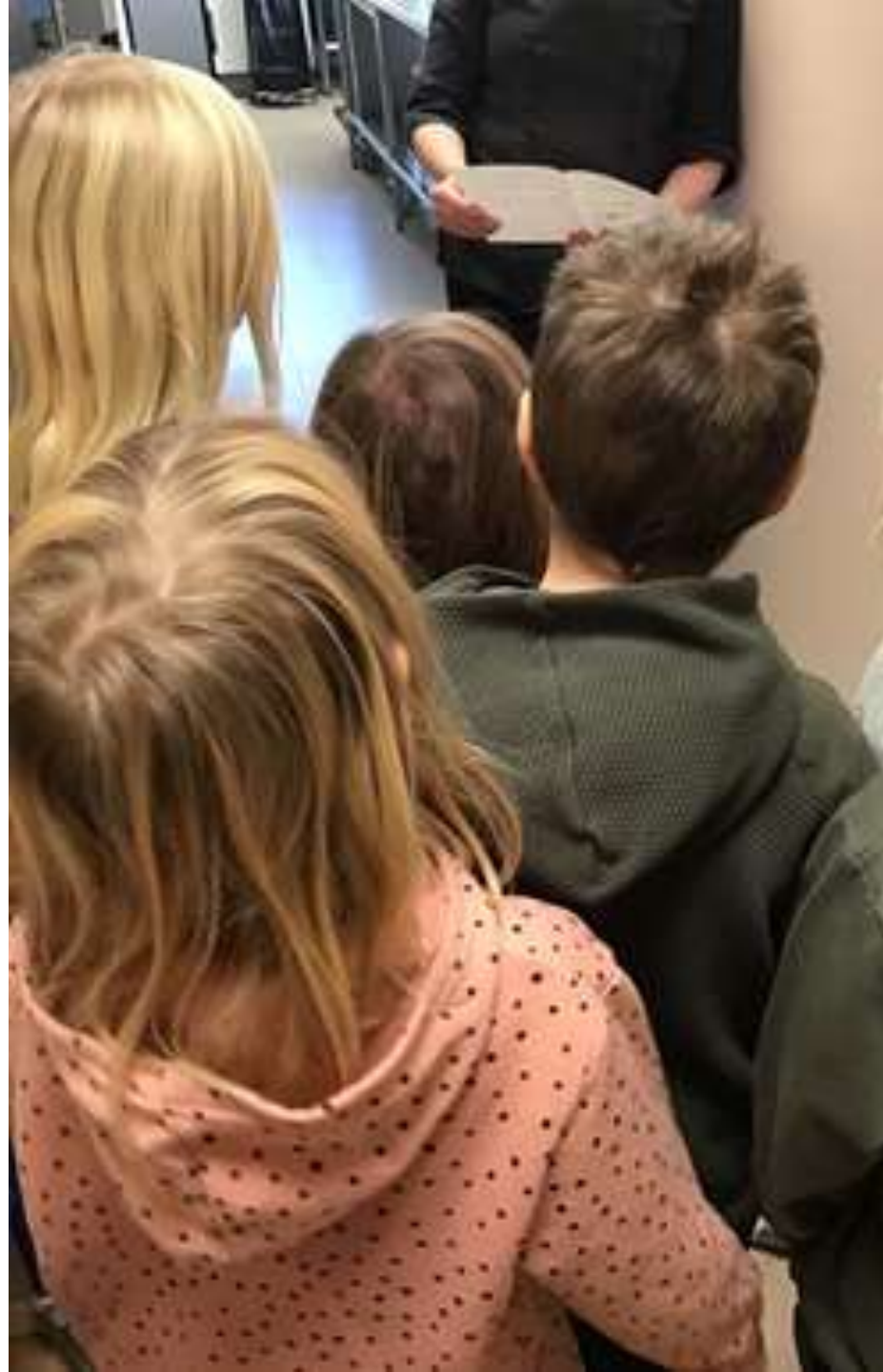
NUSKA HÄG BERÄTTA NÅGOT FÖR ER

Barnen fortsätter skapa egna böcker där berättandet blir viktigt i relation till bilderna.

"Vi måste skriva ord så vi vet vad det handlar om".

Att förmedla sig skriftligt sker via böcker, tänker barnen. Te x ville de berätta för vår kokerska att hon lagar jättegod mat och då föll valet på att skriva en bok till henne, vilket engagerade hela gruppen. Stolta gick de och lämnade över boken till henne.

Vi ser en utveckling i barnens förståelse i att vara mottagare till andras berättelse. De visar mer hänsyn till de som berättar något och händer sträcks upp oftare i samband när de vill komma till tals.

I en planerad aktivitet visade vi en bild för barnen tagen ur en av projektböckerna, "Pappan gråter".

I en av grupperna skapade barnen en berättelse tillsammans utifrån bilden. När berättelsen lästes upp för barnen uttryckte de att det var från boken och att det var deras bok. Vi arbetade med bilden vid fler tillfällen och då hamnade fokus på andra saker än det de tidigare hade berättat om bilden. Först var det fokus på pappan, sedan tjejen och hunden, vid sista tillfället hamnade fokus på linjerna på pappren som flyger iväg. De kopplar linjerna till det block som vi skrivit ner barnens ord på och konstaterar att det är lättare att skriva på linjerna.

Vi upplever att med detta arbetssätt blir barnens berättande mer utförligt och de hittar mer detaljer som blir viktiga. De lyssnar in varandra och skapar en röd tråd genom att fylla i varandras avslutande meningar.

Intresset för boktillverkning är stort och vi pedagoger skapade förutsättningar för barnen att fritt utmana sin kreativa förmåga. Barnen fokuserar till att börja med mest på bilderna. Under processen uppkom samtal och diskussioner om huruvida en bok egentligen är en bok om den saknar bokstäver och ord.

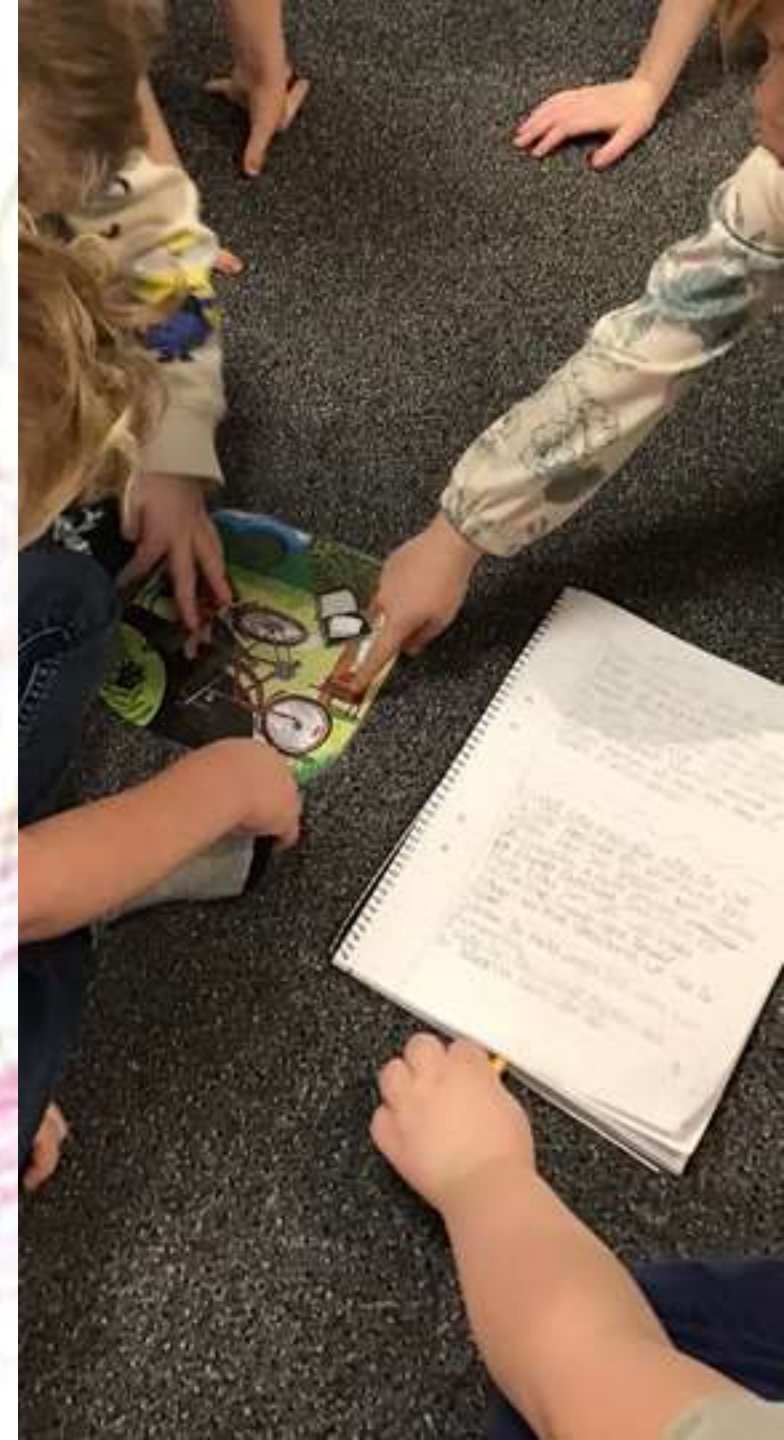
Tidigare valde en del barn bok efter omslaget, men när de upptäckte att det inte fanns bilder i var boken inte intressant längre.

Vi hör att barnen succesivt skiftar fokus från bilderna till berättandet. Texten blir viktig för att kunna förmedla vidare det man vill berätta till andra.

Vid ett besök på biblioteket uppmärksammade barnen skyltar, omslag på böckerna och böcker skrivna på t.ex. arabiska där de inte kände igen bokstäverna. De undrade även om de bokavdelare (med en bokstav på som visar författarens efternamn).

- "Vad är det här för konstig bok"?

Barnen funderar över det vi läser i böckerna och lär sig nya ord och begrepp. Vi hör att de ord som förekommer i böckerna diskuteras och används av barnen.

Det börjar bli viktigt för barnen att förmedla sina upplevelser och sitt görande. Detta resulterade bland annat i en gemensam berättelse – Sagan om ett frö.

–"Det var en gång ett frö som saknade vatten och jord. Då kom barnen och la det i en liten kruka. De la i fröet i jorden och vattnade, krukans ställde de på fönsterbrädan i solen så fröet skulle växa och bli ett stort träd".

Berättelsen och bilderna sattes upp i hallen så föräldrar och andra barn kan ta del av hur man gör när man planterar.

Vi pedagoger ser att mottagaren är viktig för barnens berättande. Barnen bestämmer ofta att de ska synliggöra sina berättelser i hallen där de vet att mottagarna ser och kan uppmärksamma det de vill berätta.

De kärnor som barnen tidigare satte, börjar komma upp. När vi lyfte på påsen och tittade på växterna, uppmärksammade barnen antal blad, formen på bladen, färgerna och att de tyckte det var viktigt att växten stod i solen.

För att utmana hundraspråkligheten erbjöd vi pedagoger barnen att måla var sin bild av växten i akvarell. Ett barn valde att måla solen så växten kunde växa och ett annat barn målade gräs under krukans. Barnen tog sig an uppgiften med olika perspektiv. De flesta valde att avbilda växten från sidan. Ett barn målade krukans uppifrån och från sidan, medan ett annat barn valde att bara måla uppifrån. Ytterligare ett barn målade jord i krukans, på kanten och på tallriken under. Barnen fyller i varandra berättade och har en röd tråd i sitt samtal om planteringen och skapandet.

Vi ser en utveckling i barnens förståelse i att vara mottagare till andras berättelse. De visar mer hänsyn till de som berättar något och händer sträcks upp oftare i samband när de vill komma till tals.

"Det var en gång ett frö som saknade vatten och jord. Då kom barnen och la det i en liten kruka. De la i fröet i jorden och vattnade, krukans ställde de på fönsterbrädan i solen så fröet skulle växa och bli ett stort träd"

PERSONALEN BEHÖVER SOVA

Vi pedagoger ser att "hemvråleken" har ändrat karaktär och vi samtalar med barnen om att göra en förändring. Barnen nappade på förslaget om förändring och med stöd från oss pedagoger gjorde vi en mindmap/tankekartan med olika förslag. Barnen kom gemensamt fram till att det skulle bli en restaurang/pizzeria. När leken i restaurangen pågått under en tid kom barnen fram till att det saknades information om vad lärmiljön kunde erbjuda i form av skyltar. Barnen var noga med att de själva skulle skapa de skyltar som behövdes. Pedagogerna upplever att det är viktigt för barnen att texten går att läsa och att budskapet kommer fram.

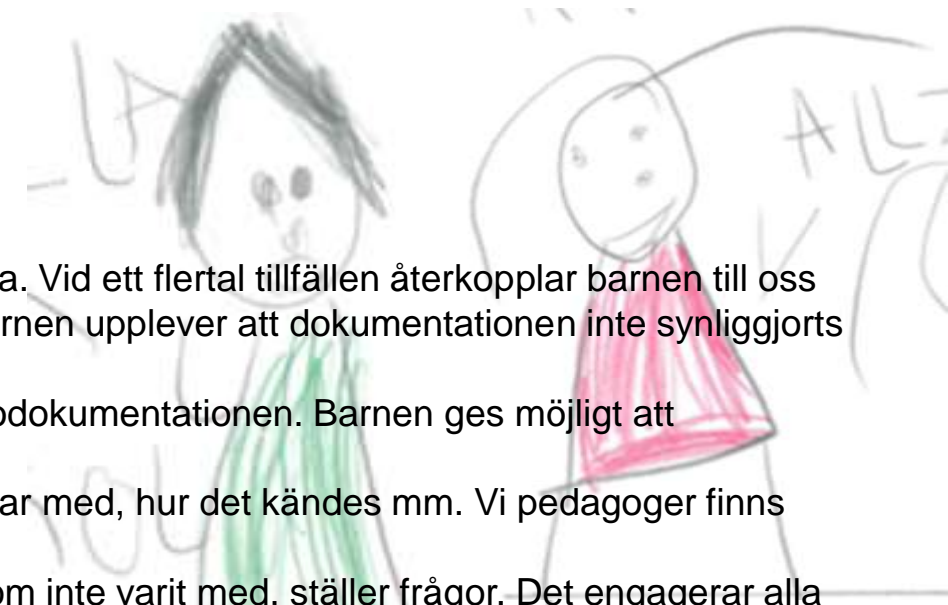
Barnen kommer på att personalen i restaurangen behöver sova ibland. Hur ser en "öppetskylt" ut? Barnen diskuterar fram att det behövs en skylt för att visa när det är öppet eller stängt. Öppettider är inte viktigt, bara om det är öppet eller stängt just nu.

Barnen tillverkar en skylt där kryss på röd botten betyder stopp och en bock på grön botten betyder öppet.

I leken vänder barnen på skylten beroende på om restaurangen är öppen eller stängd.

HUR FÅR VI ER ATT LYSSNA?
NU FÅR VI ER ATT LYSSNA?

Under terminens gång skapas det veckodokument som läggs upp digitalt till vårdnadshavarna. Vid ett flertal tillfällen återkopplar barnen till oss pedagoger att de inte tror att vi lagt upp denna dokumentation, så föräldrarna kan se den. Barnen upplever att dokumentationen inte synliggjorts för dem.

Detta i sin tur leder till att vi pedagoger väljer att i större utsträckning involvera barnen i veckodokumentationen. Barnen ges möjligt att demokratiskt välja en bild som visar på ett av barnens göranden under veckan som varit.

Utifrån denna bild reflekterar barnen vad de gjorde, vad som hände, hur det gick, vilka som var med, hur det kändes mm. Vi pedagoger finns med och skriver ner det barnen säger och kan också ställa följdfrågor.

Vi ser att alla bidrar och de lyssnar in varandra. Barnen väljer en bild och de andra barnen som inte varit med, ställer frågor. Det engagerar alla barnen och de vill förstå och vara med att beskriva.

Första veckan med barnens egen veckodokumentation, la vi den både digitalt och att varje barn fick med sig en papperskopia hem, för att läsa tillsammans med sina vårdnadshavare. Vi fick positiv feedback av flera vårdnadshavare och alla barn var jättestolta över sin dokumentation.

På utvecklingssamtalen som följde, berättade vi för vårdnadshavarna om barnens projekt och hur viktigt barnen tycker det är att deras berättande har en aktiv mottagare.

Barnens reflektion och samtal över det som hänt och det de gjort under veckan, upplever vi blir viktig för barnen. Detta ser barnen som en möjlighet för dem att förmedla sig till vårdnadshavarna. Vi pedagoger upplever att barnens reflekterande har utvecklats, men även fått ytterligare ett "djup". De reflekterar över en sak, men kan också koppla det till andra funderingar. Till exempel när vi fick se en teaterföreställning på förskolan om hur världen skapades och det ledde till att de började prata och fundera kring existentiella frågor.

